

Bruksela, 20 marca 2026 r.
(OR. en)

7547/26
ADD 1

COPEN 101
COTER 40
CT 38
ENFOPOL 106
JAI 380

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 19 marca 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2026) 137 annex

Dotyczy: ZAŁĄCZNIK
do
zalecenia dotyczącego decyzji Rady
w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu
zmieniającego Konwencję Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 137 annex.

Załącznik: COM(2026) 137 annex

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.3.2026 r.
COM(2026) 137 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

zalecenia dotyczącego decyzji Rady

**w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego Konwencję
Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi**

ZAŁĄCZNIK

Ostateczny tekst Protokołu

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Protokół zmieniający

Konwencję Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi

Wersja tymczasowa

Preambuła

Państwa członkowskie Rady Europy i pozostałe Strony Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (Seria Traktatów Rady Europy nr 196, zwanej dalej „Konwencją”), sygnatariusze niniejszego Protokołu,

zważywszy, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności jej członków, przypominając o potrzebie wzmocnienia walki z terroryzmem we wszystkich jej formach, w Europie i na świecie, oraz uznając znaczenie wzmocnienia współpracy w dziedzinie zwalczania terroryzmu z pozostałymi Stronami Konwencji,

uznając, że przestępstwa o charakterze terrorystycznym oraz przestępstwa wymienione w niniejszej Konwencji, niezależnie od tego przez kogo zostały popełnione, w żadnym wypadku nie mogą być usprawiedliwiane względami politycznymi, filozoficznymi, ideologicznymi, rasowymi, etnicznymi, religijnymi lub innymi podobnej natury,

potwierdzając, że wszystkie środki wprowadzane w celu zapobiegania przestępstwom o charakterze terrorystycznym lub ich zwalczania w ramach niniejszego Protokołu muszą być zgodne z odpowiednimi prawami człowieka i podstawowymi wolnościami, w szczególności prawami i wolnościami zapisanymi w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Seria Traktatów Rady Europy nr 5), a także z innymi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, w tym, w stosownych przypadkach, z międzynarodowego prawa humanitarnego,

zważywszy, że od czasu przyjęcia Konwencji i Protokołu dodatkowego do Konwencji (Seria Traktatów Rady Europy nr 217) pojawiły się nowe wyzwania w walce z terroryzmem, w szczególności związane z faktem, że wielu terrorystów zmieniło sposób działania i popełnia przestępstwa o celach terrorystycznych wykraczające poza przestępstwa określone w traktatach o zwalczaniu terroryzmu wymienionych w załączniku do Konwencji,

uwzględniając potrzebę przyjęcia szerszej i bardziej adekwatnej definicji legalnej przestępstw o charakterze terrorystycznym w celu sprostania współczesnym i przyszłym wyzwaniom związanym ze zwalczaniem terroryzmu,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1 – Definicje

Tekst artykułu 1 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów niniejszej Konwencji »przestępstwo o charakterze terrorystycznym« oznacza:

- każde przestępstwo wchodzące w zakres i zdefiniowane w jednym z traktatów wymienionych w załączniku; lub
- którykolwiek z następujących czynów, określonych zgodnie z prawem krajowym jako przestępstwa, które ze względu na swój charakter lub kontekst mogą wyrządzić poważne szkody państwu lub organizacji międzynarodowej, jeżeli zostają popełnione umyślnie i w jednym z celów wymienionych w ustępie 2 niniejszego artykułu:
 - a) ataki na życie ludzkie, które mogą powodować śmierć;
 - b) ataki na integralność fizyczną osoby;
 - c) porwania;
 - d) spowodowanie rozległych zniszczeń obiektów rządowych lub obiektów użyteczności publicznej, systemu transportowego, infrastruktury, miejsca publicznego lub mienia prywatnego – jeżeli zniszczenia te mogą zagrozić życiu ludzkiemu lub spowodować poważne straty gospodarcze;
 - e) zajęcie środka transportu publicznego lub towarowego, innego niż statek powietrzny i statek wodny;
 - f) wytwarzanie, posiadanie, nabywanie, przewożenie, dostarczanie lub używanie broni, w tym broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej lub jądrowej, jak również badania nad taką bronią i rozwój broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej lub jądrowej;
 - g) uwalnianie substancji niebezpiecznych lub powodowanie pożarów lub powodzi, czego rezultatem jest zagrożenie życia ludzkiego;
 - h) zakłócanie lub przerywanie dostaw wody, energii elektrycznej lub wszelkich innych podstawowych zasobów naturalnych, czego rezultatem jest zagrożenie życia ludzkiego;
 - i) ingerencja w systemy lub w dane, która powoduje rozległe uszkodzenia systemu informatycznego lub komputerowego;
 - j) zagrożenie popełnieniem jednego z czynów wymienionych w lit. a)–i).

2. Celami, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, są:

- a) poważne zastraszenie ludności;
- b) bezprawne zmuszenie rządu lub organizacji międzynarodowej do podjęcia lub zaniechania jakiegoś działania;
- c) poważna destabilizacja lub zniszczenie podstawowych struktur politycznych, konstytucyjnych, gospodarczych lub społecznych danego państwa lub danej organizacji międzynarodowej.”.

Artykuł 2 – Podpisanie i ratyfikacja

Niniejszy Protokół jest otwarty do podpisu dla Stron Konwencji. Podlega on ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przyjęcia lub zatwierdzenia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

Artykuł 3 – Wejście w życie

1. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu trzech miesięcy od dnia, w którym wszystkie Strony Konwencji wyraziły zgodę na związanie się niniejszym Protokołem zgodnie z postanowieniami artykułu 2 niniejszego Protokołu.
2. Jeżeli niniejszy Protokół nie wejdzie w życie zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, po upływie trzech lat od dnia, w którym Protokół otwarto do podpisu, niniejszy Protokół wejdzie w życie w odniesieniu do tych państw, które wyraziły zgodę na związanie się jego postanowieniami zgodnie z ustępem 1, pod warunkiem że Protokół zmieniający zostanie ratyfikowany przez co najmniej dwie trzecie Stron Konwencji. W stosunkach między Stronami Protokołu wszystkie postanowienia zmienionej Konwencji stają się skuteczne natychmiast po ich wejściu w życie.
3. Do czasu wejścia w życie niniejszego Protokołu i bez uszczerbku dla postanowień dotyczących wejścia w życie i przystąpienia państw nieczłonkowskich, Strona Konwencji może, w momencie podpisywania niniejszego Protokołu lub w dowolnym późniejszym terminie, oświadczyć, że będzie stosować postanowienia niniejszego Protokołu tymczasowo. W takich przypadkach postanowienia niniejszego Protokołu mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do tych pozostałych Stron Konwencji, które złożyły równoważne oświadczenie. Oświadczenie takie staje się skuteczne pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dniu jego otrzymania przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 4 – Oświadczenia dotyczące Konwencji

Z dniem wejścia w życie niniejszego Protokołu w odniesieniu do Stron, które złożyły oświadczenie lub oświadczenia zgodnie z artykułem 1 Konwencji, oświadczenia takie wygasną.

Artykuł 5 – Zastrzeżenia

W odniesieniu do postanowień Protokołu nie są dozwolone żadne zastrzeżenia.

Artykuł 6 – Notyfikacje

Sekretarz Generalny Rady Europy notyfikuje państwom członkowskim Rady Europy i wszystkim pozostałym Stronom Konwencji:

- a) każde podpisanie;
- b) złożenie każdego dokumentu ratyfikacyjnego, dokumentu przyjęcia lub zatwierdzenia;
- c) datę wejścia w życie niniejszego Protokołu zgodnie z artykułem 3;
- d) każdy inny akt, notyfikację lub komunikat odnoszące się do niniejszego Protokołu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w [...] dnia [...] [...] [...] r. w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaże uwierzytelnione odpisy każdemu państwu członkowskiemu Rady Europy oraz pozostałym Stronom Konwencji, jak również każdemu państwu, które zaproszono do przystąpienia do Konwencji.